

§ 1. W miastach zaopatrywanych w wodę z sieci wodociągu komunalnego powinny być budowane (odbudowywane, rozbudowywane) studnie publiczne, zwane dalej „studniami awaryjnymi”, umożliwiające zaopatrzenie ludności w wodę pitną na wypadek unieruchomienia wodociągu komunalnego.

§ 2. 1. Studnie awaryjne powinny być lokalizowane na terenach zwartej zabudowy mieszkaniowej; jedna studnia awaryjna powinna zapewniać wydajność co najmniej 7,5 l na jedną osobę i przypadać najwyżej na 3000 stałych mieszkańców.

2. Woda ze studni awaryjnych powinna po przygotowaniu odpowiadać warunkom określonym w obowiązujących przepisach dla wody do picia i potrzeb gospodarczych.

§ 3. 1. Plany rozmieszczenia studni awaryjnych na terenie miast, o których mowa w § 1, opracowują organy gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydentów miejskich rad narodowych w porozumieniu z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, administracji wodnej, planowania przestrzennego, właściwym organem geologii oraz z terenowo właściwymi sztabami wojskowymi.

2. Plany wymienione w ust. 1 powinny obejmować zarówno studnie awaryjne projektowane, jak i istniejące studnie publiczne oraz studnie stanowiące ujęcie wody dla wodociągu komunalnego lub służące do zaopatrzenia w wodę jednostek gospodarki społecznej, jeżeli mogą być przystosowane do wykorzystania jako studnie awaryjne i odpowiadają warunkom określonym w § 2.

3. Przystosowanie studni, o których mowa w ust. 2, do wykorzystania jako studni awaryjnych polega na zainstalo-

waniu odpowiednich urządzeń do wydobycia i poboru wody określonych w § 4.

§ 4. Studnie awaryjne w zależności od miejscowych warunków hydrogeologicznych powinny być budowane jako:

- 1) studnie płytkie wkręcane lub wbijane typu abisyńskiego — wyposażone w pompy stojakowe ssące lub ssąco-tłoczące ręczne,
- 2) studnie kopane, opuszczane, z kręgów betonowych — wyposażone w pompy stojakowe ssąco-tłoczące ręczne,
- 3) studnie wiercone głębokie z obudową — wyposażone w pompę żerdzinową lub stojakową o napędzie ręcznym,
- 4) studnie wiercone głębokie z obudową — wyposażone w agregat elektro-pompowy poziomy, pionowy lub głębinowy (zatapiany) wraz z agregatem prądotwórczym, stacjonarnym lub przewoźnym.

§ 5. Koszty budowy (odbudowy, rozbudowy) studni awaryjnych i przystosowania istniejących studni do wykorzystania jako studni awaryjnych (§ 3 ust. 2) oraz koszty ich utrzymania (eksploatacji) ponoszą prezydya właściwych rad narodowych ze środków przewidzianych na ten cel w budżetach terenowych.

§ 6. Utrzymywanie (eksploatację) studni awaryjnych w stałej sprawności technicznej i gotowości do użytku w razie awarii urządzeń komunalnych oraz ich ewidencję zapewnią komunalne przedsiębiorstwa (zakłady) wodociągów i kanalizacji.

§ 7. Przepisy zarządzenia mają odpowiednie zastosowanie do osiedli zaopatrywanych w wodę z sieci wodociągu komunalnego.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. M. Zubelewicz

283

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 24 lipca 1971 r.

w sprawie książeczek żeglarskich i list załogi na polskich statkach morskich.

Na podstawie art. 51 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) oraz art. 38 ust. 3 i art. 42 ustawy z dnia 28 kwietnia 1952 r. o pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 25, poz. 171, z 1954 r. Nr 37, poz. 160 i z 1958 r. Nr 68, poz. 338) i art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 1963 r. Nr 22, poz. 115 i z 1970 r. Nr 3, poz. 14) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia stosuje się do załóg polskich statków morskich uprawiających żeglugę międzynarodową, statków rybackich uprawiających żeglugę poza rejonem Morza Bałtyckiego i statków dokonujących czynności przetwórczych i usługowych w zakresie rybołówstwa morskiego.

2. Przepisy zarządzenia nie dotyczą załóg jednostek pływających marynarki wojennej, organów ochrony granic i Milicji Obywatelskiej oraz załóg statków sportowych.

§ 2. 1. Członek załogi statku obowiązany jest posiadać książeczkę żeglarską wydaną przez władze polskie według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Przyjęcie cudzoziemca w skład załogi może nastąpić także na podstawie dokumentu żeglarskiego wydanego przez władze innego państwa.

§ 3. 1. Książeczki żeglarskie wydają:

- 1) w kraju — właściwy dla siedziby armatora urząd morski, na wniosek armatora,
- 2) za granicą — polski urząd konsularny, na wniosek przedstawiciela armatora lub na wniosek kapitana statku.

2. Książeczki żeglarskie dla studentów (uczniów) szkół morskich wydaje się na wniosek właściwej szkoły.

3. Urząd morski wydaje książeczkę żeglarską w zależności od wniosku:

- 1) na czas nieoznaczony,
- 2) na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 1 rok,
- 3) na czas określonej podróży.

4. Polski urząd konsularny wydaje książeczkę żeglarską tylko na czas określonej podróży.

5. Jeżeli czas oznaczony w książeczce żeglarskiej upływa podczas podróży, książeczka zachowuje swą ważność do chwili zawinięcia statku do pierwszego portu polskiego.

§ 4. 1. W celu uzyskania książeczki żeglarskiej osoba ubiegająca się o zatrudnienie na statku powinna złożyć armatorowi, a za granicą — przedstawicielowi armatora lub kapitanowi statku, na który zamierza się zaciągnąć, podanie i dołączyć do niego:

- 1) kwestionariusz osobowy i życiorys — w 2 egzemplarzach,
- 2) dokumenty stwierdzające kwalifikacje zawodowe,
- 3) opinie z poprzednich miejsc pracy z okresu ostatnich trzech lat, a jeżeli okres pracy był krótszy — to z całego okresu pracy,
- 4) świadectwo o stanie zdrowia wymagane od osób zatrudnionych na polskich statkach morskich, stwierdzające zdolność do określonej pracy na statku, oraz świadectwo specjalistycznej placówki służby zdrowia określające grupę krwi,
- 5) 4 fotografie o wymiarach 4,5 × 6 cm na białym tle.

2. Przepis ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie przy użytkowaniu książeczek żeglarskich przez studentów (uczniów) szkół morskich.

3. Polski urząd konsularny może zwolnić przedstawiciela armatora lub kapitana statku od obowiązku przedstawienia dokumentów wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 3.

§ 5. 1. Wydanie książeczek żeglarskich osobom innym niż wymienione w § 4 może nastąpić w wypadkach uzasadnionych potrzebami związanymi z funkcjonowaniem lub obsługą statku — jedynie za zgodą Ministra Żeglugi — w odniesieniu do:

- 1) pracowników jednostek organizacyjnych resortu żeglugi, mających odbyć podróż statkiem w celach inspekcyjnych, naukowo-badawczych lub dydaktycznych — na wniosek odpowiedniej jednostki organizacyjnej,
- 2) mechaników gwarancyjnych stoczni krajowych — na wniosek dyrektora stoczni,
- 3) obywateli polskich odbywających studia w szkołach wyższych w kraju i za granicą — w celu odbycia praktyk morskich przewidzianych programem nauczania — na wniosek rektora,
- 4) specjalistów gospodarki rybnej kierowanych na czas określony do pracy na morskich statkach rybackich — na wniosek armatora.

2. Urzędy morskie ustalają, jakie dokumenty należy dołączyć do wniosku o wydanie książeczki żeglarskiej osobom wymienionym w ust. 1.

3. Książeczkę żeglarską dla osób wymienionych w ust. 1 wydaje się na czas określonej podróży.

4. Na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej resortu żeglugi Minister Żeglugi może zezwolić na wydanie książeczek żeglarskich na czas nieoznaczony następującym osobom spośród osób wymienionych w ust. 1 pkt 1: inspektorom technicznym i nawigacyjnym oraz pracownikom dydaktycznym szkół morskich.

5. Książeczki żeglarskie wydane w trybie określonym w ust. 4 przechowują:

- 1) armatorzy i rektorzy (dyrektorzy) szkół morskich — w odniesieniu do pracowników u nich zatrudnionych,
- 2) urzędy morskie — w odniesieniu do pozostałych osób.

§ 6. 1. Urząd morski odmawia wydania książeczki żeglarskiej osobom pozbawionym orzeczeniem izby morskiej, morskiej komisji dyscyplinarnej lub sądu prawa wykonywania zawodu albo pełnienia jakiejkolwiek funkcji na statku, jak również w braku zezwolenia właściwych organów na przekraczanie granicy Państwa.

2. Wydanie książeczki żeglarskiej osobie poniżej 18 lat dopuszczalne jest jedynie w wypadkach określonych w art. 56 ust. 2 ustawy z dnia 28 kwietnia 1952 r. o pracy na polskich morskich statkach handlowych w żegludze międzynarodowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 25, poz. 171, z 1954 r. Nr 37, poz. 160 i z 1958 r. Nr 68, poz. 338).

3. Urząd morski obowiązany jest zażądać zwrotu książeczki żeglarskiej i unieważnić ją, jeżeli cofnięte zostało zezwolenie właściwych organów na przekraczanie granicy Państwa.

4. O wydaniu książeczki żeglarskiej lub o odmowie jej wydania urząd morski zawiadamia armatora (wnioskodawcę); w razie odmowy wydania książeczki żeglarskiej urząd morski podaje przyczynę odmowy.

§ 7. Urząd morski obowiązany jest prowadzić ewidencję wydawanych książeczek żeglarskich.

§ 8. 1. Osoba, której została wydana książeczka żeglarska, zwana dalej posiadaczem książeczki, obowiązana jest zwrócić ją w ciągu trzech dni urzędowi morskiemu w razie:

- 1) wydania książeczki żeglarskiej przez polski urząd konsularny — po zawinięciu statku do portu polskiego,
- 2) wydania książeczki żeglarskiej przez urząd morski na czas oznaczony lub na określoną podróż — po upływie oznaczonego czasu lub po ukończeniu określonej podróży,
- 3) utraty obywatelstwa polskiego,
- 4) wydania przez izbę morską, morską komisję dyscyplinarną lub sąd orzeczenia pozbawiającego prawa wykonywania zawodu albo pełnienia funkcji na statku,
- 5) cofnięcia zezwolenia właściwych organów na przekraczanie granicy Państwa,
- 6) upływu pięciu lat od jej wydania.

2. W razie rozwiązania umowy o pracę lub przeniesienia do pracy na lądzie posiadacz książeczki obowiązany jest zwrócić ją w ciągu trzech dni armatorowi, który przesyła książeczkę niezwłocznie właściwemu urzędowi morskiemu.

3. W razie upływu terminu przewidzianego w ust. 2 armator obowiązany jest niezwłocznie powiadomić o tym urząd morski, który wydał książeczkę, oraz terenowo właściwą jednostkę kontroli ruchu granicznego i komendę wojewódzką Milicji Obywatelskiej.

4. Obowiązek zwrotu książeczki żeglarskiej (ust. 2) nie dotyczy wypadków rozwiązania umowy o pracę w związku z przejściem członka załogi do pracy u innego armatora na podstawie porozumienia dotychczasowego i nowego pracodawcy, jeżeli charakter zatrudnienia u nowego pracodawcy wymaga posiadania książeczki żeglarskiej.

5. Urząd morski, któremu zwrócono książeczkę żeglarską, obowiązany jest na żądanie zainteresowanego wydać najpóźniej w ciągu 7 dni zaświadczenie o przebiegu pracy posiadacza książeczki na statkach na podstawie zapisów w jego książeczce żeglarskiej.

§ 9. W razie powołania członka załogi do odbycia zasadniczej służby wojskowej lub udzielenia mu urlopu bezpłatnego armator obowiązany jest zatrzymać książeczkę żeglarską tego członka załogi i przechowywać ją do czasu jego powrotu do pracy na statku po ukończeniu służby wojskowej lub urlopu.

§ 10. 1. Książeczki żeglarskie studentów (uczniów) szkół morskich przechowują rektorzy (dyrektorzy) tych szkół. Przepis ten nie dotyczy osób pobierających naukę systemem zaocznym.

2. W razie skreślenia studenta (ucznia) z listy studentów (uczniów), rektor (dyrektor) szkoły morskiej przesyła niezwłocznie książeczkę żeglarską tego studenta (ucznia) do urzędu morskiego, który wydał książeczkę.

3. Książeczki żeglarskie absolwentów szkół morskich skierowanych do pracy na statku rektor (dyrektor) szkoły przesyła do armatora, u którego absolwent ma być zatrudniony; książeczkę tę przesyła się równocześnie z wydaniem skierowania do pracy.

§ 11. Posiadacz książeczki żeglarskiej, który ją utracił, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym kapitana statku lub armatora, a ponadto komendę wojewódzką Milicji Obywatelskiej, jeżeli utrata książeczki nastąpiła w kraju.

§ 12. W celu dokonania zaciągu armator lub kapitan statku obowiązany jest przed wyruszeniem statku w podróż przedłożyć w kraju — urzędowi morskiemu, a za granicą — polskiemu urzędowi konsularnemu, listę zaciągu załogi i książeczki żeglarskie załogi.

§ 13. 1. Zaciąg może być dokonany:

- 1) na czas nieoznaczony,
- 2) na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 1 rok,
- 3) na czas określonej podróży.

2. W książeczce żeglarskiej członka załogi należy dokonać wpisu, na jaki okres czasu zaciąg został dokonany.

§ 14. 1. Kapitan statku obowiązany jest przechowywać na statku książeczki żeglarskie załogi i listę zaciągu załogi według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

2. W czasie postoju statku w porcie krajowym kapitan statku obowiązany jest wydać książeczkę żeglarską członkowi załogi schodzącemu na ląd.

3. W czasie postoju statku w porcie obcym kapitan statku obowiązany jest wydać książeczkę żeglarską członkowi załogi schodzącemu na ląd, jeżeli zejście na ląd uzależnione jest według miejscowych przepisów od posiadania takiego dokumentu.

4. W razie zejścia członka załogi ze statku w obcym porcie z powodu choroby kapitan statku zaznacza ten fakt w książeczce żeglarskiej chorego i wydaje mu książeczkę, a gdy to nie jest możliwe — przekazuje ją polskiemu urzędowi konsularnemu.

§ 15. Ze względu na potrzeby międzynarodowego obrotu morskiego kapitan statku lub upoważniony przez niego oficer wystawia listę załogi (crew list) według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 16. Tryb wystawiania, wymiany i przechowywania książeczek żeglarskich, wystawiania list zaciągu załogi, dokonywania zaciągu i zwalniania z niego, wystawiania list załogi oraz wystawiania zaświadczeń o przebiegu pracy na statkach określa instrukcja Ministra Żeglugi.

§ 17. 1. Urząd morski pobiera opłaty według obowiązującej taryfy za:

- 1) wydanie książeczki żeglarskiej, przez co rozumie się również wymianę i wydanie nowej książeczki zamiast utraconej,
- 2) zatwierdzenie listy zaciągu załogi, potwierdzenie w tej liście i w książeczce żeglarskiej zaciągu lub zwolnienia z zaciągu.

2. Polski urząd konsularny pobiera opłaty za czynności wymienione w ust. 1 według taryfy opłat konsularnych.

3. Opłaty za czynności wymienione w ust. 1 pkt 2 ponosi armator.

§ 18. 1. W okresie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia książeczki żeglarskie będą wydawane według wzorów określonych w dotychczasowych przepisach.

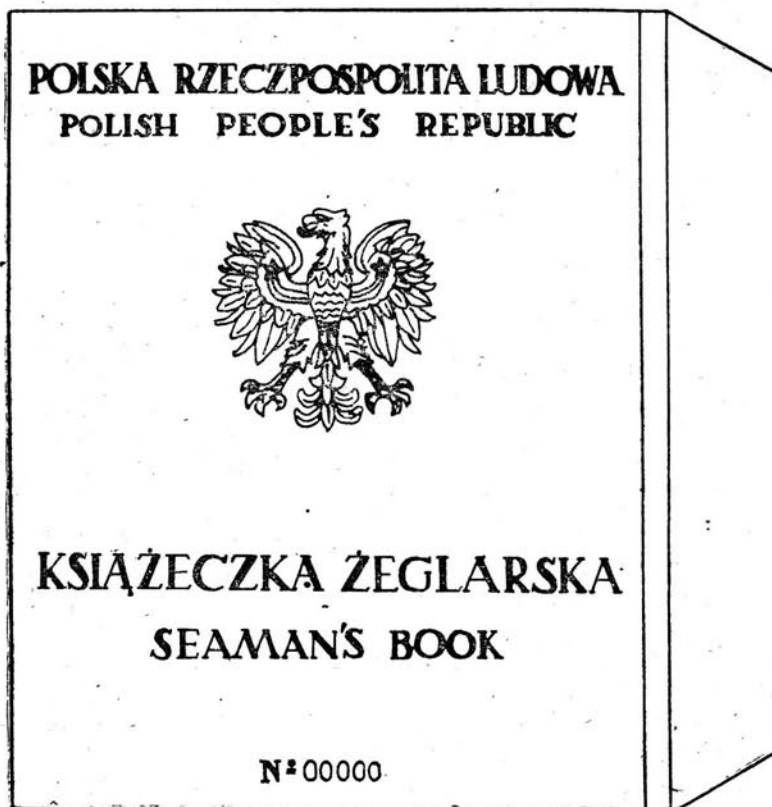
2. Po upływie terminu określonego w ust. 1 książeczki wydane na podstawie dotychczasowych przepisów podlegają w ciągu 2 lat wymianie na książeczki przewidziane w niniejszym zarządzeniu.

§ 19. Traci moc zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 24 lutego 1954 r. w sprawie książeczek żeglarskich i list załogi dla statków morskich uprawiających żeglugę międzynarodową pod banderą polską (Monitor Polski z 1955 r. Nr 4, poz. 58 i z 1957 r. Nr 74, poz. 451).

§ 20. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Żeglugi: w z. S. Perkowicz

Załącznik nr 1 do zarządzenia Mi-
nistra Żeglugi z dnia 24 lipca 1971 r.
(poz. 283).

okładka str. 1

okładka str. 2

Uwagi do załącznika nr 1

1. Okładka koloru szarego
2. Godło i napisy tłoczone w kolorze srebrnym
3. Trzecia i czwarta strona okładki oznaczona udołu numerem ewidencyjnym książeczki /N° 00000 /
4. Wszystkie nieparzyste strony książeczki oznaczone numerem ewidencyjnym /N° 00000 /

Nazwisko, imiona _____
Family name, given names _____

Data i miejsce urodzenia _____
Date and place of birth _____

_____ Obywatelstwo _____
Nationality _____

Rysopis
Physical characteristics

Wzrost _____ Twarz _____
Height _____ Face _____

Włosy _____ Oczy _____
Hair _____ Eyes _____

Znaki szczególne _____
Tattoo or other recognition marks _____

Wydano na podstawie _____
Issued in acc. with _____

Urząd wydający:
Issuing Authority _____

_____ Podpis _____
Signature _____

Data wydania _____
Date _____

N° 00000

pieczęć

1

str. 1 książeczki

Nazwa statku _____ Sygn. rozp. _____

Poj. Brutto _____ RT Moc maszyn _____

Armator _____ Port mac. _____

Kapitan _____

Posiadacz książeczki wpisany do listy
zaciągu załogi dnia _____ 19 ____ r.
na stanowisko _____ na czas _____

pieczęć _____
Potwierdzenie Urzędu
podpis _____

Zwolniony ze statku i skreślony z listy
zaciągu załogi
dnia _____ 19 ____ r.

_____ Kapitan
Potwierdzenie Urzędu
_____ podpis _____

pieczęć

2

str. 2-34 książeczki

Dla zapisów urzędowych
For official remarks

N° 00000

35

str. 35-40 książeczki

Załącznik nr 2 do zarządzenia Mi-
nistra Żeglugi z dnia 24 lipca 1971 r.
(poz. 283).

POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA

LISTA ZACIĄGU ZAŁOGI

POLSKIEGO STATKU MORSKIEGO

Nazwa statku.....

Port macierzysty.....

Sygnat rozpoznawczy.....

Armator.....

..... URZĄD MORSKI

..... dnia 19

str. 1

Zaciągu dokonano w myśl zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 24 lipca 1971 r. w sprawie książeczek żeglarskich i list załogi na polskich statkach morskich (Monitor Polski Nr 44, poz. 283).

URZĄD MORSKI

Statek i dokumenty okrętowe zdano i przyjęto dnia

Zdający	Przejmujący
Kapitan statku	Kapitan statku

str. 2

Uwagi:

1. Format A4 w układzie pionowym
2. Strony 3 i 4 bez nadruku

